

mező üzemvezetője a Veszprémmegyei Népujság munkatársának. De Halász Miklós mérnök, a Ferencmező üzemvezetője is hasonlóképpen nyilatkozott, sőt ő arról számolt be annak idején, a Veszprémmegyei Népujságban, hogy távolabbi tervei vannak az új módszer kiszélesítését és fejlesztését illetően.

A frontfejtések termelése az augusztusi „ciklusos héten“ szépen emelkedett. Az új szervezés segítette a dolgozókat a bányászti versenyt és lassan lassan a maradás, a konzervatívizmus helyi képviselői is kezdték feladni várakait, a kifogások száma egyre csökkent.

Mind Ezek után mindenki joggal azt gondolhatná, hogy Várpalotán a ciklusos munkaszervezés már kinőtt gyerekcipőjéből és betölti azt a feladatot, amelyet szántak neki, már közel van ahhoz, hogy mint a Szovjetunióban, a tudományos munkaszervezés illemtartékát képezze. Az üzemvezető elvtársak nyilatkozata után nyilvánvalóan így kellett volna ennek történnie. Ehelyett azonban az egész kezdeményezés elaludt, elcsúszott, s lassan szinte el is felejtették, hogy ilyen is volt már Várpalotán.

Az első ébredés szeptember táján lehetett. Akkoriban felvetették az üzemvezetők és a vállalat műszaki vezetői előtt, hogy miért tárgyalgatják el ennek az új szervezési módnak a meghonosítását. Kiderült, hogy még hiányoznak a műszaki alapos munkanapfelvételek, amelyek lehetővé teszik ennek a módszernek fejlesztését. Mi magunk azt nem tudtuk, hogy a munkanapfelvételek régebbi megszűltek-e, vagy inalmassá vált állandóan ezzel indokolni, mert egyszer csak arról hallottunk, és bizony még azoktól az üzemvezető elvtársaktól is, akik augusztusban olyan zépen lelkesedtek az új szervezési móddal, hogy addig kár kiemelték a ciklusos bevezetésével a frontfejtésekben egyéni

György 19 éves segédmunkást négy hónapi börtönrre ítélte, mert szeptember 1-én a Várpalotai Szénbányától 400 forint toborzási jutalmat és különböző ruhaneműket vett át, október 15-én munkahelyét elhagyta, sem a pénzt, sem a ruhaneműt vissza nem adta.

Gyömörei Antal 19 éves bányasegédmunkást négy hónapi börtönrre, mert 1951. március 20-án felvett ruhaneműket eladta.

Németh Károly 31 éves bányasegédmunkást hat hónapi börtönrre, mert a felvett munkaruhákat önkényesen eltávozás után nem adta vissza.

Sztálin elvtárs születésnapján avatták fel az új sztáhanovistákat

Sztálin elvtárs születésnapján, december 21-én a Várpalotai Szénbánya 14 dolgozót avatott sztáhanovistává.

A dolgozók névszerint, Szabó István Nagy, Bartos Béla, id. Schönigh Herman, Zsiborás Jenő, Karker József, Bacher Rezső, Krizsek József; Cser-

kami bányamunkást egy évi börtönrre, mert három helyen váltott munkahelyet, mindhárom munkahelyét önkényesen elhagyta, mikor tőlünk eltávozott, ruházati cikkeit nem adta le.

Minden becsületes dolgozó egyaránt örül ennek az ítéletnek, amely elveszi a kedvét a munkakönyv csalogónak, a kárt okozóknak, kik népgazdaságunkat megkárosítják. Ezek a felkülsiméretlen családok hátráltatnak bennünket tervünk teljesítésébe. A várpalotai dolgozók lelkes hangulatban vették tudomásul az ítéletet és biznak abban, hogy a jövőben hasonló esetek az ítélet hatása miatt nem fognak előfordulni.

üzemből: Folytyik Béla, Hédl László, Szabó János Sági, C. Szabó József Ferencmezőből; Marga Sándor Fülöp, Ernőmezőből — valók.

Az ünnepélyen a sztáhanovistáknak a sztáhanovista oklevéllel együtt átnyújtották a jutalmat is.

A munkafegyelem a külszíni üzemeknél is laza

Munkafegyelem volt a múltban is, de azt az elnyomó osztályok erőszakkal kényszerítették rá a dolgozókra. Erre a munkafegyelemre azért volt szükségük, mert a dolgozóknak a kenyélcikre, az élelősdierekre kellett dolgozni.

A szocialista társadalomban a „kényszer“ helyét a dolgozók szabad és tudatos fegyelme foglalja el. És a szocialista társadalom erre támaszkodik. Azokra a dolgozókra, akik lerázták a kapitalisták igáját.

Ha egy munkavállaló ma nem dolgozik becsületesen, vagy munkahelyéről indokolat-

lanul gyakran elkésik, vagy munkaközben lóg, mint pl.: a gazdaságnál két dolgozó, idősebb Varga Lajos kocsis és Sztanke Viktor, valamint Tóth József külszíni munkás és mégis fizetést kap, amiért megvásárolhatja a többi becsületes dolgozó által termelt javakat, lényegében munkástársait lopja meg. Az említett dolgozók fegyelmi úton a megérdemelt büntetést meg is kapták. És reméljük, hogy hibájukat hiánytalan műszakjárással jóváteszik.

Moczik József gazdaságvezető.

Bányamezőinkben még mindig laza a munkafegyelem

A jól sikerült sztálini műszak után a termelés nagy mértékben visszaesett, oka ennek az, hogy vannak, akik azt hiszik, hogy kötelességeiket december 21-én befejezték és nem tudják azt, hogy az évi terv teljesítése december 31-ig tart. Ilyenek állandó kimaradozósaikkal gátolják a Rákosi elvtársnak tett fogadalom teljesítését.

Ezek a kimaradozók, főleg új dolgozók, akik nem törődnek azzal, hogy

a várpalotai bányászok nevére szégyent hoznak.

A legtöbb kimaradozó Ferencmezőben mutatkozik meg, ahol a helyzet az eltelt két hét alatt nem sokat javult. Ez részben abból is adódik, hogy még ma sem folyik kellő felvilágosító munka és az alapszerv népnevelői, de ugyanakkor a szakszervezeti bizalmiak sem beszélgetnek a dolgozókkal.

Igy adódott, hogy Németh Ferenc a múlt hónapban hat-szor hiányzott igazolatlanul, Egreszi Ferenc pedig ötször nem jelent meg a munkahelyén. Ennek a két dolgozónak a hiányzása 210 esilete szemet jelentett. Ennyivel kevesebbet termeltek a Ferencmező dolgozói és így szűnik meg a lemaradás. De rajtuk kívül még többen hiányoztak egy-két napot, akik még jobban hátráltatják a tervteljesítést.

Az állandó hiányzásokért felelősséggel tartoznak a Ferencmező műszaki vezetői is, akiknek kötelességük lett volna élni azokkal a jogaikkal, és kötelességeikkel, melyet a minisztertanács határozata előírt. Ezek között a határozatok között szerepel az, hogy: „A munkafegyelem megszilárdítására a műszaki vezető feladata.“

Ennek a határozatnak a szellemében esetenként élniük kell,

kemény megbírságolással és ha szükséges, az elbocsájtással. Nem lehetnek elnézőek azokkal szemben, akiknek nem használ a szép szó, akik nem értik meg, hogy a békéért folyó harcban elsősorban jobb és több munkájukkal vehetik ki a részüket.

Ugyanezeket lehet elmondani az Ernőmező vezetőire is, ahol szintén nem ritka eset a tömeges hiányzás. A gyakori hiányzók között szerepel Rajz János, Puskás János, Sernék István s Andrejkovics József. Ők az állandó hiányzói ennek a bányamezőnek, valószerű, hogy javítanának magatartásukon, ha foglalkoznának velük. De ezt nem igen teszik és így bírságolással egymagában nem érnek el eredményt. Ezért foglalkozni kell velük, a műszaki vezetőknek és helyes lenne, ha Meskó munkatárs személyesen is beszélne ezekkel a dolgozókkal.

Kimaradozó dolgozók megtalálhatók a legjobb bányamezőben, a Cseri-aknában is. Itt is előfordult, hogy egy-egy dolgozó két-három napot hiányzik. Így Boda István, Brand Béla, Letler Margit és Döbrösi Teréznel még mindig előfordul az igazolatlan mulasztás. Az itt felsorolt dolgozók — de ezentúl is azok, akinek nevei állandóan az igazolatlanul hiányzók között szerepelnek — változtatásnak eddigi magatartásukon. Értsék meg a munkafegyelem jelentőségét, ne hiányozzanak igazolatlanul munkahelyükről. Mert, ha ezt teszik, az egész dolgozó népnek, beleértve saját magunkat is, ártanak. Kevesebbet termelnek, kevesebb lesz a keresetük, és emellett kipellengérezik őket. Ezért vegyenek példát azokról a dolgozókról, akik igazolatlanul nem hiányoztak és becsülettel tesznek eleget kötelességüknek.